

A HŰSÉG KIVÁLÓVÁ TESZ

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. május 15.

Szeretném a mai napon a múlt héten elkezdett tanítást folytatni. A keresztény jellemépítésnek a témakörében indultunk el a múlt héten. A mai napon egy olyan dologról fogsz hallani, amiről úgy gondolom, hogy az elmúlt időszakban és itt évekre, évtizedekre gondolok és arról beszélek, hogy sokkal többet kellett volna halljunk, sokkal többet kellett volna beszélnünk, és ez nem más, mint a hűségnek a témaköre, a hűségnek a fogalma. Erről fogunk a mai napon megértést kapni és megértést nyerni. Ámen.

Ha azt nézzük és azt vizsgáljuk, hogy ez a szó önmagában mit jelent, hogy hűség, akkor mindenkinek van valamiféle elképzelése erről. Mindenkinek beugrik valamiféle állandó, hosszú távú ragaszkodás, ami azt jelenti, hogy ez összhangban van azzal a fajta hűséggel, amit mi hűségnek gondolunk, vagy nevezünk. Szeretnék egy picit arról beszélni, hogy a hűségnek nagyon sok rokon értelmű kifejezése vagy szava van. A hűséget sokféleképpen ki lehet fejezni, a hűséget sokféleképpen meg lehet élni a világban, és sok jó dolog van a hűséggel kapcsolatban, amit a világban is látunk és tapasztalunk. Természetesen jelen van ennek az ellentétes oldalú megnyilvánulása is, ami a hűtlenség. Én úgy hiszem, és ahogy az Igében ezt láttam és látom, a hűségről a gyülekezeteknek és nekünk sem volt eddig pontos elképzelésünk és pontos látásunk, hogy mit is jelent ez valójában.

Hogyha a rokon értelmű szavakat vagy szinonim kifejezéseket vizsgáljuk, ezek mind igazak, én kiírtam egy párat és talán ki is vetítjük ide, ha gondoljátok, de ha nem, akkor szerintem e nélkül is egyet tudsz érteni azzal, hogy akire úgy gondolunk, hogy hűséges ember, az: hű, kitartó, ragaszkodó, lojális, megbízható, csábíthatatlan, megingathatatlan, odaadó, állhata-tos, elkötelezett, becsületes. Ugye? Ezek mind-mind a hűség jellemvonásainak valamiféle megnyilvánulása vagy kifejezési módja. Így van? Ugye? A világ így ismeri. A világ így tudja, hogy az, aki ragaszkodó, az, aki lojális, aki csábíthatatlan, megingathatatlan, az az ember a hűséges. Nagyon sokszor a hűséget összekapcsoljuk a házastársi vagy a házasságon belüli hűséggel, nagyon helyesen, és nagyon jól. A mai napon Igéket fogok felsorakoztatni azzal kapcsolatban,

Úgy hiszem, hogy a hűségnek ezen tulajdonságai vagy megnyilvánulásai nem adják vissza azt a teljességet, amit Jézus mondott, és amit a Biblia nevez hűségnek. Mert a hűség ennél több. Sokaknak ez a felsorolás és ez a lista ez a megbízhatóság, a csábíthatatlanság, a ragaszkodás, a lojalitás, a megingathatlanság is már szinte megugorhatatlan jellemvonás, és sokan már itt elbuknak. Szeretném a mai napon, ha tisztán és jól látnád az én szívemet, hogy mit akarok mondani ezzel. Az Ige alapján én úgy hiszem, hogy ezek itt mind-mind a hűségnek a legalsó szintjei. Ez a belépés. Ez a küszöbje a hűségnek, az, hogy az ember hűséges a házastársához. Az, hogy az ember hűséges az Istentől rendelt helyéhez. Hűséges a szolgálatban, és kitartó, ezek nem extra megnyilvánulások az ember életében, hanem ezek az alapok. Ezen túlmenően Jézus beszél valamiről a hűséggel kapcsolatban, amit én nem olyan túl régen érttettem meg, hogy Ő mit gondol a hűségről vagy a hűséggel kapcsolatban. Neki mi a véleménye a hűséggel kapcsolatban.

Tehát egyértelműen mondhatjuk és senki előtt nem titok az, hogy a hűség az egy hosszú távú elköteleződés. Mindenféleképpen így van ez, hogy valaki felé vagy valami felé, egy személy iránt, egy közösség iránt, Isten iránt természetesen, vagy egy nemes ügy vagy cél iránt hosszú távon ragaszkodom és kitartok mellette. Csak abban a szóösszetételben értelmezhetjük a hűségnek a fogalmát, hogy összepárosítjuk a hosszú időtartammal. Ha nincs meg ez a hosszú időtartam, akkor önmagában a hűség, mint kifejezés valahol sántít vagy megbukik. Tudsz követni, ugye?

Tehát aki váltogatja állandóan a munkahelyét – ami egyébként nem baj, tehát lehet munkahelyet változtatni kéthetente is akár –, de akkor arra számíthatsz, hogy egyik cégnél sem leszel előléptetve, egyik cégnél sem lesz vezető beosztású alkalmazotti jogviszonyod, mert egyszerűen nem jutsz el odáig. Mert ahhoz, hogy az ember előre lépjen, hogy felemelkedjen, hogy valóban bejusson egy előkelőbb pozícióra vagy helyre, ahhoz bizony hosszú ideig kell valahol egy helyen lenni. A gyülekezetben ugyanígy van ez és a világ más részén is. Természetesen az nem kérdés, hogy ugyanezt, mármint a munkahely változtatást nem tehetjük meg a párkapcsolatunkban, a házasságunkban. Hiszek abban, hogy egy ember mellett le lehet élni úgy az életet, hogy nem kell váltogatni a kapcsolatokat. Tehát a házastársi hűség az egy ragaszkodás, az egy tisztességes, becsületes hozzáállás, de az Igéből a mai napon meg fogod látni, hogy ennél sokkal több is. Sokkal több is.

Tehát a hűséges embereknek mindenképpen fontos tulajdonsága az, hogy ragaszkodó, megbízható, elkötelezett, vagy kitartó és még úgy hiszem, hogy az is hozzátartozik ehhez, hogy áldozatkész és hajlandó és kész áldozatot hozni, és nem az önös érdekeit nézi mindig, mindenkor. Szeretném, hogyha tényleg, valóban meglátnád a szívemet ma, hogy a világban is igazak ezek az állítások. És az az alapelv, miszerint az emberek hűségesek a világban. Ez a világban is azt hozza magával, hogy a hűséges emberek lesznek azok, akik sikeresebbek. Akik jobban boldogulnak. Akik áldottabbak. Akik gazdagabbak. A hűséges emberek. Ki az, aki munkaadóként olyan alkalmazottakat akar a vállalkozásába, akik hűtlenek? Ki az, aki egy vállalkozásban, egy cégnél előbbre jut, feljebb jut, akinek a fizetése emelkedik, aki idővel vezető beosztásba kerül? Ki az, ha nem az, aki hűséges.

A gyülekezetben mi a helyzet? A gyülekezetben hogyan lehet előbbre jutni? A gyülekezetben mi a tendencia, vagy hogyan lehet helyesen meglátni ezt és hogyan lehet helyesen értelmezni ezt? Természetesen a gyülekezet másképpen működik, mint a világ. A gyülekezetben sokszor az előléptetés az nem csupán attól függ, hogy te mennyire vagy kitartó és ragaszkodó és hűséges, hanem függ Istennek a személyes elhívásától. Mert bármennyire is hűséges és ragaszkodó valaki a gyülekezetben, nem feltétlenül lesz belőle felsővezető. Ugye ez egyértelmű? Mert kell hozzá egy elhívás és kell hozzá egy kenet. De tudjuk azt, hogy a hűséges ember kivívja a körülötte lévő embereknek a tiszteletét. A hűséges ember a világban is, és a gyülekezetben is kivívja az embereknek a bizalmát, és úgy tud az emberek bizalmába férközni, és ez egy nagyon visszás kifejezés tudom, de helyes és jó, hogy hűséges.

Ezzel a „bizalomba férközni” kifejezéssel, most ne egy negatív, álszent dologra gondolatok, hanem az eredetijét szeretném megragadni, és szeretném, ha megragadnátok, hogy ti kibiztosítok meg jobban? Ki az, akiben te megbízol? Ki az, akinek a szavára adsz? Az, aki megváltoztatja a szavát naponta, hetente a saját kénye-kedve szerint, vagy aki azt mondja, hogy igen, akkor az igen. Ha valaki pedig azt mondja nem, akkor pedig az nem. Én úgy hiszem, hogy a hűség alapjában egy stabilitást, egy szilárdan megálló mentalitást és hozzáállást jelent az ember részéről. Én úgy gondolom, úgy hiszem, hogy ez a keresztényi jellemünk egyik alapja, egy alappillére, egy olyan oszlopa, amely hogyha nincs meg, vagy ingadozik, vagy nem lehet rá építeni, akkor az egész jelleme borul az embernek.

Tehát az egyik, ha nem a legfontosabb jellembeli tulajdonsága kell, hogy legyen egy embernek az, hogy hűséges. Megfogod látni ma, hogy a hűség alatt azonban nem csupán azt gondolom, vagy azt értem, amit a világ ért alatta, vagy amit mi gondoltunk eddig róla, hogy lojális vagyok, hogy itt vagyok mindig, hogy lehet rám számítani, hogy az adott szavam él, mert ezek mind-mind az Ige szerint – én úgy hiszem – a belépő szint, és van ennek a teljes része, amit mindjárt megfogunk látni.

Az 1Korinthusi levélre, ha lapozol, a 4-es fejezet 1-2-es versét olvasom fel. Ugye ezt az I-gét a múlt héten, illetve ezt a kettőt, az előtte és a mögötte lévő Igéknek a vonatkozásában is elég jól megvizsgáltuk. Aki itt volt a múlt héten, az láthatta, hogy ezt körbelőttük, de erről a

két Igéről nem volt szó. Amiről a múlt héten szó volt, ha emlékszel, ha nem, akkor majd hallgasd vissza, aközé van beszorítva ez a kettő igevers, és figyelj! Így hangzik:

1Korinthus 4,1–2.

1. Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.

2. Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hünek talál-tassék.

„Hogy mindegyik hünek talál-tassék.” Én úgy hiszem, hogy az ember a saját sorsát befolyásolja az, hogyha ezt a hűséges mentalitást, ezt a hűséges gondolkozásmódot kiépíti magában, fejleszti. Mert ez tanítható, tanulható és fejleszthető tulajdonság. A Bibliában végig, az elejétől a végéig követhető az, hogy azok az emberek, akik hűséget tanúsítottak, ők hogyan és miként jutottak előbbre, magasabb szintre, megbecsülésre, gazdagságra, befolyásra és tekintélyre.

Ott van például József, a kis József, a cifra ruhás József, és a történetből csak két mondatot említenék, mindenki ismeri, ha nem, akkor el lehet olvasni Mózes első könyvében, aki rabszolgaként is hűséges volt Istenhez. Potifár házában rabszolgaként is hűséges volt Istenhez, és ez a hűség nem csupán abban nyilvánult meg, hogy ragaszkodó volt, és becsületes volt, és tisztességes volt, hanem abban, hogy valamit csinált tevékenyen, és ez lesz a mai alkalomnak az üzenete. Ugyanakkor ott van például Dávid, aki pásztorfiúként hűséges volt, és belőle is vezető lett, mint ahogy Józsefből is vezető lett. A 2. vers még egyszer itt az 1Korinthus 4-ben:

1Korinthus 4,2.

2. Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hünek talál-tassék.

Én megnéztem ezt a „hünek talál-tassék” kifejezést a görögben, ami azt jelenti szó szerint, hogy valamilyen állapotban talál vagy talál-tatik. Tehát a hűséges abban az állapotban talál-tatik, hogy hűséges. Ezt jelenti maga a szó. Ha ez igaz, akkor igaz az is, hogy a hűséges embert keresik. Mert azt lehet megtalálni, akit keresnek. Így van? Gondolkozzunk ezen! Tehát arra lehet rátalálni, azt lehet megtalálni, amit keresünk, és most emberről van szó. Téged, akkor lehet megtalálni, mint hűséges embert, ha valaki keresi a hűséges embert. És megmondom neked az őszintét, hogy szép magyaros legyek: Isten keres téged és keresi benned ezt a tulajdonságot, keresi benned a hűséget, és elmondom zárójelben azt is, halkán, hogy a pásztorod is keresi, bizony a vezetőd is. Egy jó vezető – azt hiszem – keresi a gyülekezetben lévő emberekben ezt a tulajdonságot.

Tehát, ha a hűség kerestetik, akkor az is igaz, hogy a hűséged az megbizonyítható valamilyen módon. A hűséged meg lesz próbálva, és a hűséged le lesz tesztelve az, hogy te mennyire vagy hű, és le lesz tesztelve a házasságodban, le lesz tesztelve a szolgálatodban, le lesz tesztelve a munkahelyeden, le lesz tesztelve a kapcsolataidban, és a gyülekezetben is. Nem csupán arról beszélek, hogy a gyülekezeti ragaszkodásod mennyire elkötelezett, hanem arról beszélek, amit a Biblia nevez igazából hűségnek, amire mindig rá fogunk térni.

Az a helyzet és úgy hiszem, hogy ezt senki nem ússza meg. Ez mindenféleképpen, minden emberen csattan, vagy minden ember meg van és meg lesz próbálva a hűség tesztjében. Nincs az az ember, akit ne lehetne úgymond jó értelemben „megfogni” ezzel, azaz, hogy megvan és meglesz a lehetőséged arra, hogy megbizonyítsd azt, hogy hűséges vagy és megvan a lehetősége az embernek arra, hogy az ember elbukjon ebben. Isten nem úgy várja el tőlünk ennek a gyümölcsnek a megtermését, hogy maga ne mutatna példát előtte, vagy ne tanítana minket erről. Rengeteg Ige van erről a Bibliában, amely a hűséggel kapcsolatos, és én eltökéltem a szívemben, hogy erről szeretnék egész alkalommal beszélni. Több mindenről akartam, de csak ezt fogjuk ma boncolgatni.

Azt hiszem, és nem kérdés senki előtt, hogy a példaképünk Jézus. A példaképünk maga Isten hűsége. Ő mondja saját magára, hogy „Én hűséges vagyok” és az Ige kijelenti Őróla, hogy az Ő hűsége végtelen. Isten hűséges, és ez a hűség, amivel Ő rendelkezik, amit igazából Ő

már beleültetett a szellemünkbe, ha újjászülettünk. Ha újjászülettél, ott van benned mélyen elrejtve. Ez tanulható, ez felszínre hozható, ez tanítható, ez kifejleszthető és bizonyítható, jó döntésekkel.

Azon gondolkoztam, hogy úgy kezdem ezt a mai alkalmat, hogy egy olyan témáról fogok beszélni, ami nem csak nektek szól, hanem mindazoknak, akik már nincsenek közöttünk évek, vagy akár évtizedek óta. Nem ezzel kezdtem, de azért most elmondtam. Sokszor a tanítások neked segítenek, téged felépítenek, azoknak, akik már ezt nem hallják meg valamilyen oknál fogva rajtuk már ez nem segít. Sokan váltak hűtlenné, de nem feltétlenül azért, mert elmentek a gyülekezetből, hanem azért, ami miatt Jézus, a Máté evangélium 25. fejezetében hűségessé, illetve hűtlenné ítél valakit valami alapján, és ezt a példázatot fogjuk most megnézni, amely Istennek a hűségről alkotott elképzelését mutatja és bizonyítja.

Ez a példázat a talentumokról szól, amit pár héttel ezelőtt vizsgáltunk és néztünk, egész más szemszögből, akkor ott a félelem volt a középpontban. Az emberektől való félelem miatt olvastam fel ezt az igesort, most azonban fel fogom olvasni ezt az egészet újra, és más szempontok alapján fogjuk ezt vizsgálni. Ezt a példázatot, amit Jézus mondott, tehát a Máté evangélium 25. fejezet 14. versétől egészen a 30. verséig fogom felolvasni. Ma a hűségről van szó, és kérek téged, hogy, figyelj azokra az Igékre, amelyek erről beszélnek és gondolkozz velem együtt és nyisd meg a szíved azzal kapcsolatban, hogy Isten mit akar ezzel mondani ma mindannyiunknak:

Máté 25,14–30.

14. Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akarván kelni, elhívátá az ő szolgálóit, és amije volt, átadá nékik.

15. És ada az egyiknek öt talentomot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez képest; és azonnal útra kelt.

16. Elmenvén pedig aki az öt talentomot kapta, kereskedék azokkal, és szerze más öt talentomot.

17. Azonképpen akié a kettő volt, az is más kettőt nyert.

18. Aki pedig az egyet kapta, elmenvén, elásta azt a földbe, és elrejtette az ő urának pénzét.

19. Sok idő múlva pedig megjött ama szolgálóknak ura, és számot vetett velük.

20. És előjövén aki az öt talentomot kapta, hozott más öt talentomot, mondván: Uram, öt talentomot adtál nékem; ímé más öt talentomot nyertem azokon.

21. Az ő ura pedig monda néki: Jól vagyon jó és hű szolgálóm, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.

22. Előjövén pedig az is, aki a két talentomot kapta, ezt monda: Uram, két talentomot adtál nékem; ímé más két talentomot nyertem azokon.

23. Mondta néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgálóm, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.

24. Előjövén pedig az is, aki az egy talentomot kapta, ezt monda: Uram, tudtam, hogy te kemény ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vettedél, és onnan is gyűjtesz, ahová magot nem szórtál;

25. Azért félvén, elmentem és elástam a te talentomodot a földbe; ímé megvan ami a tiéd.

26. Az ő ura pedig felelvén, monda néki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettedem, és onnan is gyűjtök, ahová magot nem szórtam;

27. El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét.

28. Vegyétek el azért tőle a talentomot, és adjátok annak, akinek tíz talentoma van.

29. Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszaporttatik; akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, a mije van.

30. És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre; ott léssen sírás és fogcsikorgatás.

Halleluja! Nagyon-nagyon-nagyon sok minden van ebben a történetben. Találkoztál már olyan emberrel, aki azt mondogatja magáról, hogy „én hűtlen vagyok”, vagy „én vagyok a hűtlen”. Nem. Miért nem? Mert mindneki hünek gondolja magát. Mindenki úgy gondolkozik magáról, hogy ő hűséges. Mindenki úgy gondolkozik magáról, hogy ő az, aki, ha nem is a hűségnek a mintaképe, de hát ő igazából nem hűtlen. Itt Jézus, három emberből kettőt megdicsér és azt mondja nekik, hogy „ti hűségesek vagytok”, egynek pedig azt mondja, hogy nem hogy hűtlen, hanem hogy „gonosz és lusta és rest”. Pedig ennek az embernek is, ha világi szempontból nézzük a hűségnek a kifejezését és a jellemvonásait, akkor azt mondhatnánk, hogy „de hát ő vigyázott arra, amit kapott, nem veszítette el, még azt is mondta, hogy uram, amit tőled kaptam itt van, tessék”, hát nem ez a hűség?

Hogyan vigyázok arra, amit kaptam Istentől, hogy nem herdálom el, hogy kitartó vagyok mellette, hogy vigyázok rá, nem ez a hűség? Nem ezt gondoljuk mi hűségnek, hogy az a hűség, amit kaptam Istentől, a házasságomat, a gyermekemet, a szolgálatomat, a gyülekezetet, a munkahelyemet, a pénzemet, arra vigyázok és megőrzöm, és nem szórom el, hogy számon kérhető vagyok azzal kapcsolatban, nem ez a hűség? Nem! Jézus ezt az embert, aki ezt csinálta, gonosznak és lustának, és restnek nevezi. Döbbenet. Tudod miért? Mert az Ő szeméből a hűség az, hogy amit kaptál, amit rád bízta, amiben megbízást kaptál, ajándékot, talantumot, vezetést, embereket, gyülekezetet, munkát, munkahelyi körülményeket, azt te fejlesztetted, azt te megsokszorozod, azt te megnöveled, ahhoz te hozzáteszed a saját magad hozzáadott értékét és kezdesz azzal valamit, hogy több legyen, mert ez a munkaadónak az érdeke. Erre mondja Jézus azt, hogy ez a hűség, ez a hűség!

Úgyhogy ez alapján, ha vizsgálunk sok mindent magunkban is, és nem a vádaskodásról van a mai napon szó és nem arról, hogy magunkban keresni kell a hibát, de megnézhetjük azt például, hogy egy házasságban a hűség, Isten és a Biblia alapján az mit jelent? Mit akar Ő, vagy mit nevez Ő házastársi hűségnek? Azt, hogy nem folytat az illető házasságon kívüli szexuális kapcsolatot senkivel? Értelemszerűen ez egy része ennek a hűségnek, de megőrizni, és akár ezt megtenni, meglehet úgy is, hogy nincs harmadik vagy negyedik fél a kapcsolatban, meglehet úgyis tenni, hogy a házasságban nincsen szeretetteljes kapcsolat, csak mit tudom én, hozzászokás, megszokás, vagy unalom, vagy éppen nincs lehetőség, nincs lehetőség a megcsalásra, akkor hűséges az az illető?

Én úgy hiszem, hogy a hűség az arról szól, hogy amid van, amit kaptál, amivel rendelkezél bármekkora is az, és az általában kicsivel indul, azon te dolgozol, hogy az Isten dicsőségére több legyen és jobb legyen. A hűség egy házasságban – én úgy hiszem – például, ha már így szóba jött, nem nagyon akartam erről beszélni, akkor vagy hűséges a házasságodban, ha dolgozol azon, hogy a kapcsolatod jobb legyen a házasság feleddel, és az, hogy nem csalód meg, az, hogy ragaszkodsz hozzá, az, hogy kitartasz mellette, az, hogy megbecsülsz és tisztelsz, ez a belépő szint. A világban és sok gyülekezeti testvérnek is ez már problémát okoz, érted, ugye? Tehát az, hogy kitartson valaki mellett, már ezen a kicsi küszöbön elesnek és elbuknak, miközben a hűség Isten szemében ennél sokkal több. Itt a hűség és az, hogy nem vagy házasságtörő, ez egy kicsi része ennek. Amikor már dolgozol azon, hogy a kapcsolat jobb legyen, akkor az mit követel meg tőled? A szívedet. Amikor már benne van valamiben a szíved, arra Isten fölkapja a fejét.

Amikor úgy jársz a gyülekezetbe, hogy nem csak egy tag vagyok a sok közül, és meghallgatom és elmegyek, hanem keresed azt, hogy hogyan tudod ezt a helyet jobbra tenni, hogyan tudsz itt munkát elvégezni, a te kicsi kis részedet, amit te kaptál, az alapján, akkor minősülsz az Ige alapján hűségnek.

Önmagában az, hogy van egy állandó helyed ahova leülsz minden vasárnap és ragaszkodsz a közösséghez, ez egy nagyon jó dolog és rendben van, ez egy becsülendő és elismerés-

re méltó dolog. Nehogy valaki félre értse, de úgy hiszem, hogy ez a hűségnek egy picit része. A Jézus szerinti hűség az ennél több.

Nem terhet akarok rátok tenni, hanem egyszerűen az Igét magyarázni és tanítani, hogy Jézus azt, aki ragaszkodott ahhoz, amit kapott, amit megőrzött, azt nem dicsérte meg. Az kapott elismerést, annak mondta azt, hogy jól vagyon jó és hű szolgám, aki amit kapott, azt megduplázta. Amit kapott abból kihozott valamit. Hozzátette a saját maga szívét, tehetségét, talentumát.

Vajon az öt talentumos, meg a két talentumos honnan tudta, hogy mit kell csinálni? Az egy talentumos miért nem tudta ugyanezt? Miért nem csinálta ugyanezt? Ha egy talentumot megduplázott volna kettőre, én úgy hiszem az ő ura őt is megdicsérte volna. Az egyik ötöt kapott, a másik kettőt, a harmadik egyet, a saját tehetsége szerint, a saját képességei szerint.

Testvérem, neked azon kell hűségesnek lenned, amid van, nem azon, amid nincs. Azon az ajándékon, azon a talentumon, azon a befolyáson, azon a tekintélyi helyen, ahol éppen vagy, ott abból hozd ki a legtöbbet. Mi lesz ennek a következménye? Mit mondott Jézus? Azt mondta, hogy több lesz rád bízva.

Az emberek próbálnak nagy dolgokon hűségesek lenni úgy, hogy a kicsi sincs meg nekik. Az emberek nagydolgot akarnak elérni, nagy fizetést akarnak, nagy vállalkozást, nagy gyülekezetet, meg nagy befolyást, meg nagy tekintélyt, de igazából nem kell neked ezen görcsölnöd az égvilágon semmit, hogy ide eljuss. Amit neked tenned kell az az, hogy amid van, azt becsüld meg. Azt a pénzt, amid van, azt jól oszd be.

Azokat a kapcsolatokat, amik most vannak neked, azt becsüld meg. Akkor mi lesz ennek a bibliai következménye, egyenes arányú fejlődése? Hogy több lesz, és nem kell görcsölnöd, erőlködnöd a növekedésen. Ez az isteni természetes növekedés, és ez olyan jó. Ez felszabadít! Fel kell szabadítson téged! Halleluja!

Mindenki hűségesnek gondolja magát. Az a helyzet, hogy lázadó és ellenszegülő emberek is hűségesnek gondolják magukat, úgy gondolják, hogy az igazság mellettük áll és ahhoz, amit ők gondolnak, ahhoz ők hűségesen ragaszkodnak. Sokan azt mondják, amikor fellázadnak az Isten által fölénk rendelt tekintély ellen, akkor azt gondolják, hogy hát én emberhez nem akarok hűséges lenni, én csak Istenhez akarok hűséges lenni.

De ez egy zsákutca, ez egy abszurdum, ez egy ördögi tévtanítás, egy gonosz elképzelés. A lázadás, az sohasem áldott. Természetesen nem arról beszélek, hogy van egy politikai elnyomó rezsim, akkor ne lehetne felemelni a szavunkat az ellen. Nem erről beszélek! Hanem arról beszélek, hogy Istennek megvan a hatalmi felépítménye és nagyon sok esetben, amikor nem vagy egyszerűen engedelmes embernek, akkor nem vagy engedelmes Istennek sem. Mi itt a gyülekezetben senkit nem kényszerítünk semmire, senkinek nem parancsolgatunk, senkinek nincs semmi kötelezendően elvégzendő munkája.

Ugyanakkor feladatokat kell kiosztani, feladatokat kell elvégezni és a feladatok elvégzését számon kell kérni valahogy. Más módon van ez mind a világban. Ugyanakkor én úgy hiszem, ha valaki nem végzi jól a munkáját, nem végzi tisztességgel, becsülettel, odaadással azt, ami rábízott, amit elvállalt, hogy csinál, csak csinálja, hogy jól van, legyünk túl rajta. Megcsinálja minden héten, vagy minden hónapban évtizedeken keresztül, de nem tesz hozzá semmi pluszt, a saját kreativitását nem viszi bele, hogy jobb legyen, az ennek a pár Igének az értelmében, vagy megfogalmazásában, úgy egy picit más értelmet nyer.

A hűség önmagában – kérlek értsd jól – nem egyenlő a kitartással! A kitartás, az állhatatosság, az egy becsülendő dolog, az egy elismerésre méltó dolog. Én úgy hiszem, hogy a kitartás, főleg hogyha valaki kitartó öt, tíz, húsz, harminc éven keresztül, vagy negyven éven keresztül, az dicséretet érdemel. Mindenféleképpen dicséretet érdemel, de a hűség, az nem ez.

A lecke itt világos, ebben az Igében, azt hiszem. A hűségesek jutnak előbbre. Ebben a talentumban számomra elég egyértelmű, hogy mit tanít, és mit mond itt Jézus. Nagyon fontos itt látni, hogy egyforma jutalmat kapott az öt talentumos és a két talentumos szolga is. Mi alap-

ján kapták ezt a jutalmat? Az alapján, amit Isten, illetve amit a gazdájuk, az uruk rájuk bízott, mert azt megsokszorozták, megduplázták.

Van egy érdekes dolog itt. Sokat gondolkoztam azon, hogy ez miért lehet, hogy akinek egy talentuma volt, hogy elvételétől tőle, azt végül miért is a tíz talentumos kapta meg, miért nem az, aki a kettőt megduplázta négyre? Miért a nagyobbik kapta meg? Gondolkoztál-e ezen, hogy miért az kapta meg, aki a tehetségesebb, aki megduplázta? A másik is megduplázta a saját maga szintjén.

Egy üzleti példát hadd hozzak neked. Tudom, hogy fals a dolog és egy picit sántít az egész dolog, de egy üzleti vállalkozásban a cégvezetés miben érdekelt? A növekedésben, a profit orientáltságban érdekelt. Így van? Aki nem gondolja ezt így, az nem tudom, hogyan gondolja. A vállalkozások nem azért jönnek létre, hogy az alkalmazottakat gazdaggá tegyék. A vállalkozásokat azért hozzák létre, hogy a vezetők, a tulajdonosok meggazdagodjanak. Ugye? Hú ha, nem hallottál még ilyenről?

Természetesen tisztességes vezetés, tisztességes becsületes cégtulajdonos és vezető megfelelő méretű, minőségű ellenjuttatást ad az alkalmazottaknak, akik megtermelik az ő számára a bőséget. Ugye? Tehát most jó értelemben beszéljünk erről, nem arról, hogy kizsákmányolás van, meg az a fajta rabszolgotartó társadalom, ami a modern világunkban is jelen van, én is látom. Hogy minél többet lehúzni az alkalmazottról, minél jobban kizsigerelni, hogy nekem minél több maradjon és minél kevesebbet visszaadni. Ez teljesen helytelen. Meg kell becsülni tisztességgel.

De ugyanakkor a vállalkozás azért jött létre, hogy profitorientált legyen, hogy minél bőségesebb legyen, amiből ugye lehet visszaadni az alkalmazottnak egyéb juttatásokat. Na, most ennek a fényében, ha nézzük ezt, hogy itt a példázatban egy gazda, egy úr van megnevezve, miért adta a tíz talentumosnak azt az egyet? Pontosan ezért. Én úgy hiszem, hogy pontosan ezért. Mert, akinek tíz van, már lett tizenegy, és ismerte, hogy azt meg tudja duplázni és abból már lesz huszonkettő. Azért nem a négyesnek adta, mert ha kap a négyes egyet, akkor lesz belőle öt, és ha azt megduplázza tíz lesz belőle. A huszonkettő több mint a tíz. Érted a matekot, meg a gondolkozásmódomat?

Az Úr abban érdekelt, hogy növekedés legyen, hogy fejlődés legyen, hogy előre menetel legyen. Nem a visszafejlődésben érdekelt a mennyei Atyánk. Nem abban érdekelt, hogy az embereknek az erkölcsé, meg a jelleme, az a béka fenéke alatt legyen úgy, hogy közben tele a gyülekezet emberekkel. Abban érdekelt, hogy tele legyen a gyülekezet emberekkel, minden széken üljön valaki, meg még két sorban álljanak úgy, hogy a jellemük erős, hogy szilárd, és nem panaszkodnak és nyafognak, hogy nekik állni kell. Érted? Most tapsolhatsz, igen. Nem nyafog és nem panaszkodik, hanem erős és szilárd. Így van! Ebben érdekelt az Úr. Ezen kell nekünk dolgozni és ezen dolgozunk. Halleluja!

Ki az, aki ma vesz részt először istentiszteleti alkalmunkon, aki még nem volt sohasem itt? Egy ember, két ember, három ember, négy ember, öt ember. Halleluja! Kell ez nektek ugye, hogy meghalljátok? Dicsőség Istennek! Na, de menjünk tovább. Illetve úgy menjünk tovább, hogy ezt a példázatot, ezt tovább boncolgatjuk.

Az egy talentumos ragaszkodott ahhoz, amit kapott. Így van? Vigyázott rá! Kitartott mellette! És figyelj, nem veszítette el, azt amit kapott. Megőrizte. Én sokat foglalkoztam ezzel az elmúlt hetekben és számomra mellbevágóan döbbenetes, hogy nagyon sokszor mi is így csináltunk valamit, hogy őrizzük, vigyázzuk, megbecsülünk dolgokat, ugyanakkor nem teszünk hozzá semmi pluszt. Ami azt jelenti, hogy elvégezzük a munkánkat úgy ahogy elvégezzük, amit elvárnak tőlünk, elvégezzük mert el kell végezni, mert úgy gondoljuk, hogy ez a feladatunk. De nincs benne igazán úgy a szívünk, nincs benne úgy igazán a lelkesedésünk, nincs benne az a plusz töltet, ami miatt az ötös és a kettős talentumos végül is elismerést kapott az urától. Nevezzük meg, hogy Istentől.

Tehát, ragaszkodni valamihez, kitartani valami mellett, nem elveszíteni, a hűségnek a szemszögéből nézve, még önmagában nem a teljes hűség, mert ez egy pici része. Az én személyes véleményem és meglátásom, és ítéld meg, hogyha ez az ember, aki egy talentumot kapott, elkezdte volna valamilyen úton módon befektetni és valahogy próbált volna tenni azért, hogy ebből az egyből kettő legyen, vagy másfél, vagy három és nem jött volna össze neki az üzlet, elbukta volna azt az egyet, én úgy hiszem, hogy az úr irgalommal fordult volna hozzá. Miért? Mert próbált valamit tenni. De az úr azt mondta ennek az embernek, hogy lusta vagy, rest. És nem csak ezt mondta, hanem azt, hogy gonosz. Nem akarjuk ezt hallani ugye, mi soha senkitől, hogy gonosz és lusta ember?

Hú, ha tudnátok, hogy én hányszor és milyen módon voltam lusta! A lelkivilágod omlana össze benned, rólam. El sem merem mondani. Mindenkinek egyébként ott van ez az életében kísértésképpen, hogy egy kicsit lazítson. Lazítani, piheni, kell és szükséges. Mindenféleképpen bölcsen kell ezt a kérdést kezelni, nem állandóan úgy teperni, hogy az ember ne legyen közben mellette ezzel együtt bölcs is. De itt Jézus gonosz és rest szolgának nevezi. Azt mondja itt, ami nagyon fájdalmas a végén, hogy amije volt még az is elvétetett tőle. Miért? Mert amit kapott, azzal nem kezdett semmit, hanem elásta. Érthető?

Úgyhogy ez egy kihívás ma mindannyiunknak, nekem is, hogy nézzünk körül az életünkben, nézzünk körül a családjunkban, a szolgálatunkban, a gyülekezetünkben, hogy amit tesszünk, azt hogyan tesszük, miért tesszük, miért úgy tesszük? Tényleg beleteszünk-e mindent abba, vagy jól van az úgy? Megcsináltam, nem? Elvégeztem a feladatot, nem? Találkoztál-e ilyen emberekkel? Mit akarsz, mit vársz még tőlem? Megcsináltam, amit kértél, nem?

Van itt egy-két vállalkozó, akik biztos hallottátok már egy párszor ezt. Tehát a Jézus definíciója szerint, ez az ember, aki egy talentumot kapott, nem volt hűséges. Tipikusan ez az ember, aki elvégzi a rábízott munkát, de nem teszi bele azt a hozzáadott értéket, amiből az pluszt hozhat elő. Olyan ez, mint amikor kapsz egy munkát, van egy munkahelyed és van egy munkaköri leírásod és azt száz százaléig elvégzed. Megkapod érte a fizetésed, hazamész és minden ok, mindenki boldog.

De ez nem az a hűség, amiről Jézus beszélt, ez egy része ennek. A hűség Isten megítélésében, Jézus megítélésében az, hogy jössz tizenöt perccel korábban a munkahelyedre, és amit a takarítónő esetleg nem végzett el, azt te megcsinálod. A hűség az az, hogy nem húzod a szád szélét, amikor tíz percet rá kell húzni túlórában, hanem szívélyesen megcsinálod és a munkakörülményeidet jobbra teszed. Jobbra teszed, nem csak magad miatt, hanem a cégért. A cég érdekében, a cégnek a megítélésében, a cégnek az előre haladása érdekében. Ehhez képest az embereknek a gondolkozásmódja, nem csak a világban, hanem sok keresztény szemében is az, hogy: Ezeknek én még adjak pluszt? Alig fizetnek meg! Ezeknek én még tegyem hozzá az én erőfeszitésemet? Meg se becsülnék se anyagilag, se erkölcsileg, sem sehogyan! Miért tenék én bármit is pluszban?

Úgy tudod ezt magadban kiigazítani, ha esetleg magadra ismertél – bár mindig azoknak prédikálok, akik nincsenek itt, ti vagytok a kivételek – hogy ráébredsz és rádöbbsz arra, illetve átformálsz magadban a hozzáállást, hogy te nem annak a cégnek dolgozol, hanem az Úrnak. Az Úrnak dolgozol és az Úrra nézve jó lelkiismerettel végzed el azt a munkát. Amikor ez megvan benned, akkor már sokkal könnyebben túl tudsz lépni azon az érzelmi meg rázkódtatáson, hogy a főnöködnék a jelleme, hát az nem a szíved csücske. A főnöködnék a becsületessége, a tisztessége hogy némi kivetni valót, de akkor is tőle kapod a fizetésed.

Amikor nem neki dolgozol, hanem az Úrnak dolgozol és elvégzed az Úrra nézve jó lelkiismerettel a munkádat, akkor azt észre fogja venni a hitetlen főnököd is. A világban is így van ez és a Bibliában is így van ez. Amikor választani kell, hogy ki legyen előléptetve, hogy ki kapjon karácsonyi bónuszt, ki kapjon tizenharmadik havi fizetést, ki kapjon többet, te ott leszel az elején a listán. Az, akinek savanyú uborka arca van mindig, amikor valamit pluszban tenni kell, az azt fogja learatni és az előléptetése, az előre menetele nem lesz valami nyil-

vános. Tudom érzelmileg, lelkileg ez megterhelő és fájdalmas lehet, sőt fizikailag is megterhelő lehet, hogy az ember dolgozik, gürizik, de egész más értelmet nyer az embernek az élete, hogyha úgy tekint a munkájára, hogy azt az Úrnak végzi.

Most a világból kanyarodjunk be a gyülekezetbe, itt nem ugyanúgy kellene csinálni? Ki az a szolgálattelvő, aki amit tesz, azt értem végzi? Vagy az elismerésért, vagy a fizetésért, vagy a vállveregetésért, vagy azért, hogy nekem, vagy az Istvánnak, vagy a vezetésnek jó véleménye legyen róla? Érted ugye, hogy nyilvánvalóvá válik, egyértelművé válik az ember előtt, legalábbis a szellemi jó vezető előtt, hogy ki az, aki hűséggel csinálja, azt amit csinál? És ki az, aki csak azért csinálja, mert hát, ha már csinálni kell, akkor csinálom én is, azért a szavamat csak tartom? De nincs benne úgy igazán a teljes odaadás. Hogyha össze kellene foglalni, vagy meg kellene határozni a definícióját a bibliai értelemben vet hűségnek, akkor az valami olyasmi lenne, hogy használd amid van, és tedd jobbá azt, amit rád bízta. Ez a hűség, bibliai értelemben.

Természetesen ennek alapvető része az, hogy ragaszkodó vagy, hogy lojális vagy, hogy megbízható vagy, hogy itt vagy egyáltalán, hogy jelen vagy. Ezek a belépő szintek, de nem ez Isten szemében a hűségnek a teljessége. Ugye érthető? Kinek nem érthető? Van-e olyan bátor, aki fölteszi a kezét? Én úgy hiszem, hogy ha ilyen vagy, akkor az megkülönböztet téged a tömegtől, nem csak a világban, hanem a gyülekezetben is. Ha ilyen ember vagy, akkor a munkahelyeden és a gyülekezetben is ki fogsz tűnni. Fölfelé fogsz kitűnni, nem lefelé.

Szerinted Isten milyen embereket keres? Gondolj vissza erre a pár mondattal előbb mondott gondolatokra, hogy Isten a növekedésben érdekelt. Milyen embereket keres Isten? Olyanokat, akikre többet tud rábízni, és utána meg még többet tud rábízni, ezt követően pedig még többet tud rábízni. Miért? Mert hűségesek. Mert tudja azt, hogyha adott neki ötöt, benne van könnyen a lehetőség, hogy abból tízet csinál nekem, ha adok neki kettőt, abból csinál négyet. Aztán adok még neki a tízhez, hogy még többet tudjon nekem szerezni. Mondja ezt az úr itt, és mondja ezt Jézus, az Igében.

Isten abban érdekelt, hogy minél többet adjon neked azért, hogy minél többet kapjon vissza. De Ő ezt nem önző módon teszi és csinálja, hanem egyszerűen ez így működik. Isten nem a stagnálásban, vagy a visszafejlődésben érdekelt. Emeld feljebb a léctet, az igényességedet, a becsületességedet, a tisztaságodat, a színvonalat, ahogy éled az életedet, a színvonalat, ahogy szolgálsz az Úrnak. Emeld magasabb szintre a körülményeidet, amiben szolgálsz! Tegyé! valamit hozzá pluszban! Mondod, hogy: De hát Attila, én nem állok a kamera mögött, nem én vagyok a takarító, nem árusítok könyvet, nem tudok a technikai személyzet közé beállni. Mit tudnék én tenni pluszba hozzá a gyülekezetnek a fejlődése érdekében? Rám nincs semmilyen feladat bízva.

Hát testvérem, akkor azt mondom neked, hogy gondolkozz és imádkozz. Ha kell, gyere tizenöt perccel hamarabb a gyülekezetbe, ülj le valaki mellé és beszélj vele, bátorítsd és vigasztald. Legyél kíváncsi a másik emberre. Nem jó úgy közösséget építeni, meg közösséget plántálni, felügyelni, vezetni, hogy az emberek a székeken csak egy statisztikai adat. Jaj, de jó, hogy ennyien vagyunk! De kár, hogy csak ennyien vagyunk! Minden egyes ember egy-egy személyes egyedi elhívással rendelkező, személyiséggel rendelkező olyan ember, akinek meg vannak az örömei, a bánatai, a sikerei, az érdemei, a visszasságai, a hiányosságai, mindenkinek külön-külön egyesével. Testvérem, ahhoz, hogy egy közösség jó közösség legyen, ebben neked nagyon nagy szereped van, hogy te ezt a közösséget hogyan éled meg a másikkal. Az, hogy bejövünk a gyülekezetbe, az tök jó és haza megyünk innen, az is tök jó. De hogyan éled meg ezt a feladatot, amit neked kell elvégezni, mint báránynak a másik báránnyal?

Én igyekszem megtenni, és István is, meg aki itt szolgál, mindent annak érdekében, hogy ez a közösség egy virágzó, egy gyümölcsöző, egy jó közösség, egy jó gyülekezet legyen. Ahova öröm bejönni az újaknak, mert itt szeretetet tapasztalnak, meg támogatást, meg megbecsülést, hogy így legyen. Ehhez neked is, nekem is és mindannyiunknak az önzőségünket hát-

ra kell tenni, eldobni a hátunk mögé. El kell gondolkoznunk azon, hogy én mit adhatok a másoknak. Ha mást nem, akkor pár tő málnatövet, vagy egy doboz számócat, vagy egy vigasztaló szót, vagy egy borítékot, amiben pénz van, mert arra van szüksége akár.

De ehhez, hogy egyáltalán fölmerüljön benned az, hogy mire van szüksége a másoknak, ehhez kapcsolat kell. Érted? Az, hogy ragaszkodunk a gyülekezethez, hogy itt vagyunk minden vasárnap, ez egy nagyon-nagyon jó dolog és becsülendő dolog. Én úgy örülök, hogy itt vagytok! Olyan rossz lenne, ha senki nem lenne itt, akkor kinek prédikálnék? Sokkal jobb ez így, hogy van kinek prédikálnom. Itt vagytok szép számmal. Ez nagyon jó! De ez a belépő szint, én úgy hiszem. Ez az alap.

Sokak számára az, hogy rendszeresen jár a gyülekezetbe, már ez olyan magas küszöb, hogy nem tudják átlépni. Pedig ez egy alap dolog. Nem egy extra, amit a keresztények úgy gondolnak, hogy óh, pásztor én eljöttem, veregesd meg a vállam, hogy én hajlandó voltam fölkelni ma reggel és itt vagyok. Ugye milyen boldog vagy? Boldoggá tettelek ugye, hogy látsz engem? Boldoggá tett, hogy látlak téged, hát persze, természetesen. Olyan jó, hogy itt vagytok, tényleg. Messziről jöttetek sokan, korán keltetek és ez egy áldozat volt. Valaki régebb óta itt van, van aki pár hete, vagy pár hónapja jár közénk, és tényleg nagyon jó dolog ez. De én úgy hiszem, hogy mindig mindenkor, nekem legalábbis, de úgy hiszem, hogy az egész közösségnek, gyülekezetnek, a teljességre kell törekedni. Mindig van több, mindig van hova fejlődni, mindig van hova épülni és nagyon-nagyon sokat kell még tanulnunk. Ámen.

Ha kész vagy erre, ha tanítható vagy, az egy nagyon jó dolog, mert nagyon sokat fogsz tanulni a következő hetekben, hónapokban, mert ilyen témákat fogunk boncolgatni, az én részemről legalábbis. Nézz szét, gondolkozz és imádkozz, és ha kell, érkezz korán, ha kell maradj itt tovább és tedd belé a szíved. Ne az előléptetésért csináld, ne azért, hogy én lássam, hogy te milyen munkát végzel, hanem bizonyítsd, hogy milyen ember vagy valójában. Nem nekem, hanem Istennek. Féltre ne értse valaki, ha mennie kell, akkor menni kell, ha otthon várnak, dolgoz van, munkád van, vagy nem tudsz jönni, mert úgy jön a busz. Ne úgy értsétek, hogy itt valamiféle elvárásról beszélünk. Mert ha nincs benne a szíved, akkor úgysem ér az egész semmit. Dolgozz az Úrnak, ne csak a főnöködnek! Dolgozz az Úrnak, ne csak a cégednek! Dolgozz az Úrnak, ne csak a gyülekezetednek! Dolgozz az Úrnak, ne csak a pásztorodnak! Dolgozz az Úrnak, ne csak az előjáródnak! Ha ezt teszed, akkor nem lesz akadály az, hogy a főnököd, vagy a pásztorod személyisége, vagy a jelleme, vagy a stílusa nem olyan, mint amit te nagyon kedvelsz, vagy szeretsz. Ez is a hűség része.

Vannak, akik azért nincsenek itt, mert nem szeretik az én stílusomat. Vannak, akik azért vagytok itt, mert nagyon szeretitek az én stílusomat. De ennek nem így kellene lennie, mert az Úr miatt kell jönni. Az Úr miatt! Nem az én személyem miatt. Persze, ha szereted a pásztorodat, és tetszik, amit hallasz, és épülésedre van, halleluja, nagyon örülök ennek, de bízom benne, hogy a lényegét értitek ebből. Ahhoz, hogy jó munkát tudjunk végezni a gyülekezetben, bármely területen, számításba kell vennünk az erősségeinket, a gyengeségeinket, és el kell kezdened használni az erősségeidet. Amit tudsz, amiben jó vagy, azt használd! Én nem fogom fejleszteni az énektudásomat, azért hogy ezzel szolgáljak az Úrnak, mert nem fogok soha mikrofonba énekelni, bármennyire is szeretnék. Ha tudnád, hogy mennyire szeretnék, akkor azt mondanád, hogy milyen nagyravágyó vagyok. Szeretnék, de mindenki úgy áldott, ha erre nem kerül sor, mert olyan hangom van, mint a rózsaoilaj, egy csepp is elég belőle.

A viccet félretéve, használd, amid van! Én is azt használom, amim van, amihez tehetségem van, amire elhívásom van, ezt fejlesztem, erre helyezek hangsúlyt, és akkor Isten ad többet. Ne kínlódj azon, hogy a sokon hű legyél, ha nincsen sok! Amid van, azon a kevésen gyakorolj, és maradj gyakorlatban, és amikor több lesz, meg még több, meg még több, akkor egyszerűen, természetes módon fog neked ez menni, és könnyű lesz a többön is hűségessé lenni. Miért? Mert ez benne van a jellemedben, hozzászoktál, hogy tisztességes vagy, hogy

becsületes vagy, hogy mindig azt keresed, hogyan tudsz hozzátenni valamit a dolgokhoz. A jellemeddé vált, az életformáddá vált.

Felteszem a nagy kérdést. Az elhangzottak után látod-e azt, hogy a hűségéről alkotott képünk, a hűség megfogalmazása, amit mi hűségnek gondoltunk, sokszor rossz volt? Mert Jézus nem így beszélt a hűségéről. A rossz alatt nem azt értem, hogy elvetendő, hanem úgy, hogy az csak egy kis része volt, de a hűség többet jelent, bőségesebbet. A mindig jelen lévő testvér, akire mindig lehet számítani, önmagában nem egyenlő a hűséges emberrel, akkor, ha nem hajlandó változtatni, ha nem hajlandó megváltozni, ha nem hajlandó jobbá tenni a környezetét. Az a hűséges ember, aki hajlandó és akar tenni valamit, hogy jobbá tegye azt, amiben van, Isten számára, és dicsőségére. Maradj hűséges, mert a hűséges ember megbízható! A megbízható emberről azt mondja a Példabeszédekben az Írás, hogy a megbízható embert még az ellensége is tiszteli.

Példabeszédek 20,6.

6. A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá; de hű embert, azt ki találhat?

Szeretném ezt felolvasni más fordítás szerint is, mert a Károli nem jól adja ezt vissza. Az eredeti fordítás hasonlóan mondja, mint ahogy például a Revideált Új fordítás:

Példabeszédek 20,6. RÚF

6. Sok ember hirdeti, hogy hűséges, de ki találhat megbízható embert?

A Bővített fordítás azt mondja:

Példabeszédek 20,6. Bővített fordítás

6. Sok ember hirdeti saját hűségét, és jóságát, de ki találhat hűséges, és megbízható embert?

Látod azt, ha a hűséget úgy határozzuk meg, mint a világ, akkor viszonylag több embert lehet találni. Mert sokan vagytok, akik itt vagytok a gyülekezetben. A világban is vannak rendszeresen templomba járók, ragaszkodnak Istenhez, vállalják a hitüket. Nem lehetne azt mondani, hogy nincs sok keresztény, vagy nincs hűséges ember a földön. Viszont, ha abból a szempontból nézzük, ahogy Jézus nézte a talentumos példát, akkor valóban azt látjuk, hogy ilyen emberből sokkal kevesebb van, aki tesz is valamit, aki előremozdít valamit, akiben megvan a szándék, hogy amit Istentől kapott, azt az Ő számára megsokszorozza, aki nem mást, csak valamit hozzá akar tenni az egészhez.

Nem kell minden munkát elvégezned, nem kell nagy munkákat elvégezned, annyit csak, amit Isten rád bízott. Annyit kell elvégezned, és azt tedd becsülettel, tisztességgel, hűségesen. Akkor azt fogja mondani neked majd az Úr a mennyben, amikor odajutsz, hogy jól vagyon jó, és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután. Úgy gondolom, hogy nagyon sok minden ebből itt a földön már megnyilvánul. Az olyan ember, aki jelen van, akire lehet számítani, aki nem házasságtörő, az önmagában hűséget is jelent. Ezek mind a hűség részét képezik, de nem a teljesség. Mi a teljességet akarjuk.

Igazából a hűséges ember, az az, aki mindezeket túl tenni akar valamit azzal, amit rá bízott. Itt felmerül a kérdés, hogy mindannyian tudjuk-e, hogy mi az, ami ránk van bízva, hogy mi a mi feladatunk? Isten mit akar tőlem? Isten mit akar tőled? Mit bízott rád Isten? Az ember, amíg nincs tisztában ezekkel a dolgokkal, nem tudja, hogy Istentől mit kapott, akkor hogyan legyen rajta hűséges, hogyan fejlessze azt? Ez egy összetett dolog. Sokszor jó lenne, ha az embereknek megmondhatnánk, hogy neked ez, neked az, neked meg amaz a feladatod, ezt csináld, ebből hozzá ki többet. Vannak esetek, amikor ezt meg tudjuk tenni, de nagyon sokszor neked kell ezt meghallani Istentől, hogy Isten neked mit mondott, mi a te részed, mi a te feladatod.

A hűség alapvetően meghatározza az életed folyását, és az Istennel való kapcsolatodat. Mert a hűséges ember produktív, vagyis termelékeny, tevékeny. A hűséges ember hatékony, eredményes és hatásos. Milyen Isten hűsége? Passzív? Hátraáll, hátralép, és azt mondja, hogy hűséges vagyok feléd? Ha a Zsoltárokat olvasod, ott van a legtöbb kifejezés Isten hűségéről,

és ez mindig valamilyen aktív, tevékeny részvételt jelent a te irányodban. A sokat használt igevers, amit szoktunk imádkozni, és bizonyára te is használod, a védelem zsoltára, a 91-es zsoltár 4. verse: „tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt leszen oltalmad; pajzs és páncél az Ő hűsége”. Pajzs és páncél az Ő hűsége!

Ezek alapján nézzük meg azt, hogy Isten hűsége milyen, hogy Isten tevékenyen csinál-e valamit, vagy csak itt vannak a fiaim. Azt írja itt a zsoltár, hogy tollaival fedez be téged. Ez egy kicsit ahhoz hasonló, mint amikor a tyúkanyó a kiscsirkéit maga alá gyűjti, és a szárnyaival, a tollaival befedezi. Ez nem egy passzív állapot, hanem ez egy aktív dolog. Tehát valamit csinál! Így védelmez, és így oltalmaz meg minket Isten aktív módon, és az Ő hűsége az pajzs és páncél. Ha te ebben hiszel, akkor te ezt kimondod, ezt megvallod: *Atyám, a Te hűséged végtelen az irányomban, pajzs és páncél a te hűséged!* Ezzel felszabadítod a hitedet, mert ez a hit megnyilvánulása, ez a hit kijelentése.

Miben van jelen a hit? Két példát mondok. Ha valaki úgy imádkozik, hogy Uram, gyógyíts meg, Uram, segíts meg, Uram, áldjál meg, Uram, vigasztalj meg, Uram, adjál nekem valamit. Ez a hitmegnyilvánulás? Vagy inkább az, hogy Uram, Te vagy az én gyógyítóm, Te vagy az én segítóm, Te vagy az én védelmezőm, Te vagy az én bátorítóm, Te vagy az én kősziklám, Te vagy az én reménységem, Te vagy az én bizodalمام? Melyikben van benne a hit? Mégis a keresztények mit csinálnak? Jaj, Uram, áldjál meg!

Bocsánatot kérek mindenkitől, akinek a lelkivilágába ezzel beletapostam. De valahogy ki kell erőteljesen fejezzem, hogy egy kicsit a gondolkodássablonból kizökkenjen az ember. Még ha radikális, cinikus, meg sértő is ez, de tényleg így viselkednek keresztények, és azt gondolják magukról, hogy hitben vannak. Pedig csak siránkozó, zajcsapó emberek. Zajt csapnak! A hitember azt mondja: Te vagy az én védelmem, Te vagy az én biztonságom, Te vagy az én pajzsom, Te vagy az én segítóm! Hogy lehet ezt mondani, ha nem hittel? Az ember nem mond ilyet siránkozva. Szükséges a hit, hogy az ember ki tudja ezt jelteni.

A Máté evangélium 24-re lapozzatok. Itt is van egy példázat Jézustól. Jézus teszi fel itt a kérdést.

Máté 24,45–51.

45. Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt?

46. Áldott az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ily munkában talál.

47. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt.

48. Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt;

49. És az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:

50. Megjön annak a szolganak az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja,

51. És ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott leszen sírás és fogcsikorgatás.

Nagyon jó igevers, ami megmutatja azt, hogy az a hűség, amiről a mai napon beszéltünk, az egy tevékeny dolog. Mert kicsoda a hű és bölcs szolga? – teszi fel a kérdést Jézus. Akit az ő ura gondviselővé tett az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt. Az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, abban a munkában talál, amit kapott, hogy csináljon. Tehát a hűség, az egy passzív állapot? Ragaszkodok ahhoz, amim van? Vagy pedig egy tevékeny dolog és dolgozok azon, amit az Úr mondott nekem, hogy csináljak? Az utóbbi. Mert ki a bölcs és hű? És megválaszolja! Az, akit az Úr munkában talál.

Azaz, nem lustálkodik, nem a lábát lógatja, és nem az ellenkezőjét csinálja, meg nem verekszik, nem veri meg a rábizottakat, meg nem megy el részegeskedni, hanem az, aki akkor is csinálja a feladatát, amikor nem látja senki. Mert itt igazából erről van szó. Itt látjuk, hogy a hűséges akkor is munkában van, amikor nem látja őt a gazdája. Kihasználhatná az időt a pihe-

nére, a lustálkodásra, hogy visszaéljen a helyzettel, de nem ez a jelleme. Mert mi a jelleme? Az, hogy hűséges! A hűséges ember teszi a dolgát, akkor is, ha látják, és akkor is, ha nem látják. Akkor is, ha kap érte megbecsülést, akkor is, ha nem kap érte megbecsülést embertől. Miért? Mert az Úrnak teszi! Nem embereknek, nem a szemnek akar szolgálni. Nem az érzékeknek szolgál, hanem a valóságos Istennek. Az ilyen ember nem csak a fizetésért dolgozik, az ilyen ember nem csak, hogy éppen elvégzi a munkát, mert ez van a munkaköri leírásban, hanem az Úrért dolgozik.

Úgy hiszem, hogy meg kell őriznünk azt, amit Isten ránk bízott. Ez egy alaplodolog és fejlesztőnk kell azt, tovább kell vinnünk. Ha növekedni akarsz, akkor késznek kell lenned arra, hogy hosszú ideig csinálj bizonyos dolgot, vagy dolgokat. Úgy, hogy ez a hosszú ideig tartó munkafolyamat esetleg próbára teszi a türelmedet. Bele lehet süppedni sokszor az unalomba, az egyhangúságba, az elismerés hiányába, ha az ember nem jó helyre figyel, és néz. Ezek valóságos veszélyek. Nagyon sokszor a házasságok azért mennek tönkre, mert az egyhangúság, az unalom, a megújulás hiánya sodorja bele egyiket vagy másikat egy másik kapcsolatba. Ez egy valóságos veszély, de hűség által tudsz kitartani amellest, amit tenned kell, és tudod, hogy tenned kell, akár a házasságban, akár a munkahelyeden, akár a szolgálatban, a gyülekezetben.

Hűség által tudsz kitartani, hogy gyümölcsöt tudjál teremni. Ha körül nézel, figyeled a világot, meg akár a gyülekezeteket, azoknak a gyülekezeteknek, akik nagyra nőttek, nagy befolyással, nagy ráhatással tudnak lenni keresztényekre és a világra, és ezt jó értelemben mondom, azoknak a vezetői szinte mind nagyon régóta ott vannak, és hosszú ideje csinálják ezt a munkát. Nem az utcáról beesett emberek nőnek egyik napról a másikra nagygyá. A hűségednek, a ragaszkodásodnak, a kitartásodnak egy alaplodolognak, egy alapmentalitásnak, egy alapjellemvonásnak kell lennie benned. Nekem meggyőződése, hogy ezt lehet tanulni, lehet tanítani, és lehet ebben fejlődni, növekedni. Egy Igét még felolvasok a Dániel 6-ból, az első három vers nagyon tanulságos.

Dániel 6,1–4.

1. Tetszék Dáriusznak, és rendelt a birodalom fölé százhusz tisztartót, hogy az egész birodalomban legyenek;

2. És azok fölé három igazgatót, akik közül egy volt Dániel, hogy a tisztartók nekik adjanak számot, és a királynak semmi károsodása ne legyen.

3. Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tisztartókat, mivelhogy tökéletes szellem volt benne, úgyhogy a király őt szándékozék tenni az egész birodalom fölé.

Mi tette Dánielt ilyen kiválónak? Azt írja a Biblia, hogy meghaladt mindenkit bölcsességben, kiválóságban, sőt a kiválóság szelleme volt benne és vele, vagy rajta. Mi volt az, ami őt ilyen kiválónak tette? Munkával volt megbízva, nem azzal, hogy ücsörögjön egy előkelő helyen, hanem nagy vezető beosztásból még magasabbra jutott. Miért?

4. Akkor az igazgatók és tisztartók igyekeztek okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhatának; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtaték benne.

Itt a válasz, hogy amikor hibát próbálnak keresni benned, akkor a te hűséged lesz a te védelmeződ. A hűség kiválónak tesz, kiemelkedővé tesz, felkentté tesz.

Zsoltárok 101,6–7.

6. Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak; a tökéletesség útjában járó, az fog szolgálni engem.

7. Nem lakozik az én házámban, aki csalárdságot művel; aki hazugságot szól, nem állhat meg szemem előtt.

Ez majd a következő alkalom témája lesz, amikor a becsületről, és a tisztességről hallasz egy tanítást tőlem. Bele akartam fűzni a mai napba is, de olyan bőséges ez a hűség téma, hogy nem akarom ezt lerövidíteni. De azt akarom mondani ezzel, hogy az Ige azt mondja, Isten azt mondja, hogy szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak.

Hányan szeretnétek azt, hogy Isten szemmel tartson titeket? Itt a garancia! Ha hűséges vagy, akkor nem kell aggódnod a bajok felől. Ha hűséges vagy, nem kell aggódnod az ellenségeid felől, mint ahogy Dánielnek sem kellett. Ha hűséges vagy, akkor nem kell aggódnod a pénz felől. Ha hűséges vagy, akkor semmi felől nem kell aggódnod, mert Isten szemei ott vannak rajtad és Ő elkötelezte magát feléd. Miért? Mert Ő hűséges! Az Ő hűsége nem csupán annyi, hogy ragaszkodik hozzád, hanem az Ő hűsége abban nyilvánul meg, hogy tesz valamit érted, hogy előbbre vigyen, hogy vezessen, hogy bátorítson, hogy felemeljen. Az Ő hűsége nem passzív, hanem aktív, hogy tegyen érted valamit. A hűséged segít előhozni egyébként is azt a sok mindent, amit Isten elrejtett már beléd, még édesanyád méhében. Mert mielőtt még meg sem születél, az Ő elhívása és az Ő talentumai már ki voltak neked jelölve.

Nagyon szomorúan mondom ezt, nem elkeseredetten, de tényként, hogy nagyon sok ember nem tapasztalta, nem találta meg, és nem lépett bele abba a teljességbe, amit Isten neki szánt, pontosan emiatt, a hűtlenségük miatt. Elhagyták a helyüket, ha ott is voltak, nem úgy csinálták, csak a kihasználás, az önzőség volt előtérben, így nem fog felszínre jönni az a sok ajándék, ami benned van. Mert a hűség hozza elő belőled, a hűség mutatja meg idővel, ha előrébb haladsz, hogy mi minden van még ott benned. Rengeteg ajándék van itt közöttünk és bennetek. Nagyon sok dolog még lappang sokatokban. Sok minden előjött már, de ahogy a hűség szakaszaiban mentek előre, úgy fogsz rádöbenni arra, hogy Isten mennyi mindent elhelyezett beléd, amiről neked elképzelésed sem volt, és nem fér bele a gondolataidba, hogy ezt veled Isten megteszi, ezt tőled kéri, ezt tőled várja el, hogy ezt te csináld. Még hinni sem tudtál volna benne, és még lehet, hogy most se, mert el kell oda érni, és a hűség hozza ezt elő.

A hűségesek végzik be Isten akaratát a földön. Azt mondja a Zsoltároknak az Ige, hogy találtam szívem szerint való embert, amikor Dávidról beszél. Miért volt Dávid Isten szíve szerint való ember? Bizonyára azért, mert imádó szíve volt, és a hűsége miatt. A hűsége miatt! A tenni akarása miatt! Ha látsz valakit, aki igen áldott, akkor valószínűleg látsz egy hűséges embert. Ha látsz valakit, aki igazán felkent, akkor valószínűleg látsz egy hűséges embert. A múlt nem számít, éld ezentúl a hűséget, és menj előre! A tegnapot nem tudjuk megváltoztatni, se te, se én. Elmúlt, történelem, meghalt. A mai naptól határozd el magad, kötelezd el magad, hogy én hűséges vagyok előtted, Uram.

Tegyünk egy hitmegvallást: *Atyám, köszönöm, hogy Te hűséges Isten vagy! Köszönöm, hogy hűségesen gondot viselsz rólam! Hűségesen tanítasz engem, és elvezérelsz engem minden igazságra. Köszönöm az Igédet, amit ma hallottam Tőled, befogadom a szívembe ezt, fontolóra veszem, megemésztetem, forgatom magamban, magamévá teszem, és elkötelezem magam, hogy megcselekszem. A Te dicsőségedre akarok sok gyümölcsöt teremni! Jézus hatalmas nevében! Ámen!*

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

